

TISKOVÁ ZPRÁVA

Olomouc 01.10.2026

KOŤATA LEVHARTŮ A GEPARDŮ JSOU NA SVĚTĚ PŘESNĚ PŮL ROKU

Pět koťat geparda štíhlého, nejohroženější kočky Afriky a současně nejrychlejšího savce planety, a také dvě koťata vzácného levharta mandžuského, kterého žije ve volné přírodě posledních zhruba 130 jedinců, „slaví“ půl rok života! „Být v blízkosti těchto mláďat a moci pozorovat, jak se z malých koťat se specifickými znaky a projevy mění ve zvířata stále více podobná dospělým jedincům, je velmi zajímavé. Ve věku půl roku zůstávají stále hravá, méně bázlivá. Pobyt ve venkovních výbězích, v nichž tráví čas se svými matkami a kde je mohou vidět běžně i návštěvníci, se pro ně stal zcela přirozeným,“ uvádí vedoucí marketingového oddělení Pavel Javůrek. V olomoucké zahradě se celkem narodilo 15 levhartů a 18 gepardů.

NEJRYCHLEJŠÍ SAVEC PLANETY, KTERÝ PLÁČE V ODDĚLENÉ LOŽNICI

Gepard štíhlý je nejrychlejší savec planety, který dokáže vyvinout rychlost až 110 km/h a při běhu se pohybuje až 7 m dlouhými skoky. Ve vzduchu manévruje dlouhým ocasem, který mu pomáhá udržet rovnováhu. Při běhu vypadá, že levituje. Touto rychlostí dokáže běžet cca 20 vteřin. Běh je vyčerpávající, gepard se přehřívá a rychle se unavuje. Je nejúspěšnější samotářský lovec, až 40 % jeho loveckých pokusů končí úspěchem. Loví gazely, antilopy, zajíce... Svou kořist si zatahuje do křoví. Gepard je jedním z nejnáročnějších strážníků na kvalitu masa. Typickým gepardím znakem jsou černé pruhy táhnoucí se z koutku oka až k tlamě, proto je někdy nazýván coby „kočka, která pláče“. Pokud si přejeme gepardy v zajetí rozmnožovat, je potřeba, aby do doby, než k tomuto záměru dojde, měli „oddělené ložnice“, a to do té míry, že by se případný pár neměl vnímat ani akusticky, ani teritoriálně. Nesmí se slyšet, vidět, cítit. Jinak se mohou považovat za sourozence a nepáří se. Gepard štíhlý obývá africké stepi, řídké lesy a lesnaté savany, kde žije samotářským způsobem života, pokud samci netvoří tzv. bratrské smečky, nebo se nespojuje pouze v období páření samec se samicí. Nejvyšší počet gepardů nalezneme v Namibii. Díky tzv. plášti (dlouhé srsti) splývají mláďata s vysokou trávou. I přesto však podléhají vysoké mortalitě. Není totiž v silách matky přenášet do bezpečí před predátory všechna koťata z vrhu.

POSLEDNÍCH 130 JEDINCŮ BYCHOM NAŠLI V -30 °C

V přírodě se levhart mandžuský vyskytuje pouze na Dálném východě, kde obývá nedotčené lesy. Jedná se o velkou formu levharta skvrnitého, nejseverněji žijící poddruh. Jako jediný druh levharta dokáže přežít jak v extrémním horku, tak extrémní zimě – jeho srst měří v zimě až 7,5 cm. V jeho domovině v zimním období klesají teploty hluboko pod bod mrazu (-30 °C). Zbarvení má světlejší s velkými rozetami. K dalším rozpoznávacím znakům patří dlouhý, hustě osrstěný ocas a šedě zbarvené oči. Na lov se vydávají obvykle v noci. Kořist odnáší na skryté místo, někdy s ní vylézá i na stromy. Počty zvířat v zajetí převyšují jejich počet v přírodě. Původní monitoring v 70. letech minulého století zjistil pouze 32 jedinců (za využití stop zanechaných ve sněhu). Poslední léta se zvýšily až na 130 zvířat, která byla spočítána v roce 2024 pomocí fotopastí. Vážnou hrozbou pro levharty je pytláctví, ale i lesní požáry, nebo těžba dřeva a nerostných surovin. Aktuálně tento druh chová na celém světě 91 institucí v počtu 190 jedinců.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325